

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 22/2018
25.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душка Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву 5К 122/17 од 30.03.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 166/17 од 02.08.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душка Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву 5К 122/17 од 30.03.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 166/17 од 02.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву 5К 122/17 од 30.03.2017. године, опозвана је условна осуда осуђеној АА, изречена правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеву К 442/14 од 29.09.2014. године, те је одређено да се казна затвора утврђена наведеном пресудом у трајању од 11 (једанаест) месеци, има извршити након правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 166/17 од 02.08.2017. године, одбијена је као неоснована жалба осуђене АА, изјављена против пресуде Основног суда у Ваљеву 5К 122/17 од 30.03.2017. године, а побијана пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Душко Стефановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи, тако што ће одредити да се изречена казна затвора окривљеној у трајању од 11 (једанаест) месеци изврши на тај начин што иста не сме напуштати просторије у којима станује, те да одлучи и о трошковима кривичног поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да би се у конкретном случају сврха изрицања кривичних санкција (генерална и специјална превенција) најбоље постигла уколико би суд одредио да окривљена изречену казну затвора издржава на тај начин што не сме напуштати просторије у којима станује - имајући у виду да кривична дела за која је иста правноснажно оглашена кривом, не спадају у тешка кривична дела, као и чињеницу да је окривљена болесна, тј. да има тешко обољење ...

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљене указује да је суд приликом доношења побијаних пресуда повредио одредбу члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић